

Bergen 4/11/89.

Kjære Edoard!

Tak for Brevet, som jeg netop har faaet, - jeg siger om det som om Svartedroppen: "Han varmer saa laangt, han rækker: ja Edoard, du rækker laangt, laangt ind. Og du kan være forviist om, at jeg føler med dig og forstaaer Aet, hvad du nu har gennemlevet, derinde i Chi-prania. I forstaaer, hvor meget det rører sig indeni dig, baade af Glæde og Smerte, men tro du mig, naar jeg spaaer dig, at naar du næste Gang kommer hjem til Norge, - da begynder en ny Tid, hvor du vil føle, hvor uendelig meget du endnu har at give hende af dit Bedste, dit Bunderste, - thi ikkesandt, hun skal have det, hun vor gamle Kjærlighed og gamle Noer, hun og

ingen anden! Om alle de andre
Lande kan som kvinder lokke
og drag, til Ore og til Kyst, -
Morger er Dit og Du er hendes.
Lad det være Din inderste Tanke
og Din inderste Vilje, at Du vil
samle Dig til fast, intens, stort
Arbejde for hende herhjemme,
saa at det bliver Hovedorganen,
det hvorfor Dine Kræfter og Dit
Liv ydeshaanden affres, - og lad
det andet, Ulandet, og Din Virk-
sommelighed der blive det sekundære,
virke som en Hvile og som en
Afværling. Den Stads skal Din
koncenerende Virksomhed der have,
men ikke Hovedpladsen. Nu har
i de første Aar baade Hørstedel-
sen af Tiden og af Kræfterne gaaet
derhen, Det maatte saa være,
det er vist og sandt. Du maatte
se ud og føre Dine Verker frem.
Men nu er det gjort, og nu kan
Du sige med det bedste Ord:
"Nei nu er det Slut!" - - -
- - - Og saa kommer Vaaren

baade for Roser og for
---, fik Du tale med Björn
som om det?

— I dag er det rigtig en
Graaoversdag, - Himlen graa,
Gaden graa, Husene graa
og Gælden graa. Og saa
mærker det, - kør 7 Uges til
fuld. Men du gaar det asover
og. Og i saadant Veir er
det billdant Arbejdsdags, og
gi sødder med Drengene
og Lyringsgreiv nok saa langt
jaa mig, eget Kontor. Ja, hvilken
Herlighed at have en Nydel,
om end aldrig Jaa Løden,
for sig selv. Jeg har ikke
den er større end Fjerde
Parken af mit forrige Kon-
tor, men den er min, og
gi har saa mange fredelige
Gille Skunder her. - I forrige
Aar var gi syg, havde for-
kjøbt mig i Tarmen ~~og~~ onen,

og saa tilkøis Mand, Tirsdag
og Onsdag. Indrøm og jⁱ noget
afsmaghet derefter, men
saa gaae jⁱ ned for at bage
mig et varmt, Gøbad med
koldt Kjølt, saa en god Pudding
med et Glas Leoville (takket
være Dig, Skaal!) og saa
en Lur, og saa haaber jⁱ at
være all right. - Forovrigt
alt vel, jⁱ er glad med at
have mit Hjem, saa at sige
paa Ryggen, for det ligger saa
centralt, at jⁱ se det nok,
hvor jⁱ gaae. Det g^or en bequ-
derlig god Arbejds. Lev vel,
og hils kjærlig Nina! Vor
og saa Din kjærlig hils fra
Marie. Og fra mig - ja,
Din ved nok, hvem som føl-
ger Dig udvendig og indvendig
i Alt, - det er og blis Din

Fra to.